

*

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἐτελείωσε σύνταχα καὶ αὐτὴ μας ἡ ἐπίσκεψις. Ἐχαιρετίσαμε τοὺς δημίους καὶ τὴ φρουρὰ καὶ μὲ τὸν ἀκριβόμου φίλο ἀφήσαμε τὸ θαλασσο-πυργο. Εἰς τὸ μεταξύ τὸ ἐπῆρε ἀέρας στεριανός καὶ ἡ βαρκούλα μας ἐπηδούσε τὰ ρουσκιωμένα κύματα καὶ ἄργοπετοῦσε πρὸς τὴν πόλι. Ὁ βαρκάρης ἐνῶ ἐστένιζαν τὰ κουπιὰ 'ς τ' ἀτσαλένια χέρια του μᾶς διηγάτο διάφορα ἀνέκδοτα τῆς ζωῆς τῶν δημίων, τὰ πάθη καὶ τὰ μίση τους.

Διότι ἔχουν καὶ αὐτοὶ πάθη καὶ μίση. Εἶνε φαίνεται γραμμένο ἀπ' ἀόρατο κοντήλι 'ς τὴ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου ἅμα εὗρεθῇ μ' ἄλλον συνόμοιο του, ὅπουδῆποτε εἴτε σὲ θεόχτιστο βουνό εἴτε 'ς τὰ σαραντάβαθα τῆς θάλασσας, καὶ 'ς ἓνα καρυδό-φλουδο ἀκόμη, νὰ πιάνη ἀμέσως ἀμάχη. Αὐτοὶ ἐδῶ οἱ δῆμιοι εἶνε σὲ δύο ὀργιῶν τόπο περιωρι-σμένοι, περικλεισμένοι ἀπὸ θάλασσα· αἶμα τοὺς χωρίζει ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον· μία μοῖρα κακὴ καὶ ψυχρὴ τοὺς ἐνώνει. "Ερχεται λοιπὸν φυσικὸ πῶς θὰ ζοῦν μονιασμένοι σὺν ὄχι καὶ ἄλλοι 'ς τὸν κόσμον. Μὰ τοῦ κακοῦ! Ἡ γάτα μὲ τὸ σκύλο μονιάζει ὡς τὸ τέλος, μὰ ἄνθρωπος μὲ ἄνθρωπον ποτέ. Οἱ δῆμιοι εἶνε ἀδύνατο νὰ περάσῃ ἐβδομάδα πού νὰ μὴ βρισθοῦν καὶ νὰ μὴ κτυπηθοῦν συνατοὶ τους. Γιατί ὁ ἓνας ζηλεύει τὸν ἄλλον! Τὸν ζηλεύει γιατί ἔχει ἔξαφνα τὴν ἀγάπην τῆς φρουρᾶς· τὸν ζηλεύει γιατί ἔχει λίγα χρήματα· γιατί ἔχει γυναῖκα μακρὰν ἐνῶ αὐτὸς δὲν ἔχει· γιατί λαβαίνει τακτικώτερα γράμματα καὶ γιατί εἶνε πρῶτος 'ς τὰς ἐκτελέσεις· ματώνεται δηλαδὴ ἐκεῖνος καὶ ὅχι αὐτός. "Αν ἤμπορούσε ὁ ἓνας θάπνιγε σὲ μιὰ σταλιά νερό τὸν ἄλλον. Νὰ δυὸ ἄνθρωποι μονάχοι καὶ κάνουν ἀμέσως τὸν ἥσυχον θαλασσοπυργο ἡφαιστείον παθῶν!

Ὁ βαρκάρης ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ λάμνη καὶ νὰ μᾶς διηγᾶται. Ἡ μάνα τοῦ Τελώνη, λέγει, ἐπῆγαινε συχνὰ 'ς τὸ θαλασσοπυργο νὰ βλέπῃ τὸν υἱὸ τῆς. Μία φορὰ ὅμως κάποια συμπλοκὴ ἔγινε μεταξύ τῶν δημίων ἐξ αἰτίας τῆς καὶ τὸ φρουραρχεῖο τὴν ἐμπόδισε νὰ πηγαίνῃ πλέον. Μὰ ἐκεῖνη ἡ ἄμοιρη γιὰ πολὺν καιρὸ ἤρχετο καὶ ἐκάθητο 'ς τ' ἀκρογιαλὴ νὰ βλέπῃ τὸ Μπουρτζὶ καὶ νὰ μύρεται ὀλημερίς.

— "Αν εἶνε κακὸς γι' ἄλλους, γιὰ μένα εἶνε τὸ παιδάκι μου! ἔλεγε.

Ἡ ἄλλη πάλι ἡ μάνα τοῦ Μπενιάρη 'ς τὸ "Αρ-γος ποτὲ δὲν ἐδέχθηκε ἀπὸ τὸ γιό τῆς χρήματα. Ἐξενουδούλευε ἀδύνατη καὶ ἄρρωστη, πολλὰς φο-ρὰς ἐπεινούσε, δὲν εἶχε ρούχα νὰ ντυθῇ, μὰ πάντα ἔσπρωχνε ἀπὸ μπροστά τῆς τῆς ἀδικίας τὸ κέρδος.

— Τί, θὰ πάρω λεφτὰ ἀπὸ τὰ αἵματα τοῦ κόσμου! . . . ἔλεγε μὲ θυμό.

Χαμᾶλη κόσμε· σὲ ἀρνίζουν οἱ γυναῖκές σου! . .

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

Ἐπιγραφαὶ ἐκ Καρύστου.

Αἱ κάτωθι ἐπιγραφαὶ ἀνευρέθησαν ἐντὸς τοῦ ἐκ-σκαπτομένου ὑπὸ τῆς βυθοκόρου λιμένος μας. Ὑπο-θέτω ὅτι εἶνε ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ λιμένος ἀνευρέθη βάθρον ἀγάλματος ἡρωτηρια-σμένου πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος, ἔχον παραστάσεις γυμνὰς ἐπὶ τῶν δύο μεγαλειτέρων πλευρῶν, ἀλλ' ἐφθαρμένας, ἐπὶ δὲ τῆς μικροτέρας πρὸς τὸ ἀριστε-ρὸν ἰσταμένην γυναῖκα ἀποχαιρετοῦσαν τὴν ἀπέναντι αὐτῆς καθήμενην ἀνευρέθη ἐπίσης ἀνάγλυφον· πα-ριστῶν ἄνδρα κρατοῦντα ἵππον ἐκ τοῦ χαλινοῦ, ὅπερ ἀπεστάλη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκ-παιδεύσεως.

Ἀνευρέθη πρὸς τούτοις μέγας ἀριθμὸς πωρίνων τετραγώνων ὀγκολίθων, στήλαι, μάρμαρα καὶ τέσ-σαρες γελῶναι μολύβδου.

Βεβαίως δὲ οἱ μὲν πώρινοι ὀγκόλιθοι ἀπετέλουν μέρος τοῦ ἀρχαίου λιμένος, τινὲς τῶν ὁποίων ἦσαν συνδεδεμένοι μεταξύ των διὰ σιδήρου, περικεικλει-σμένου ἐντὸς μολύβδου, αἱ δὲ στήλαι καὶ τὰ μάρμα-ρα εἶνε λείψανα τῶν μεταφερομένων ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ῥώμην, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ἔθθα ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὴν κατασκευὴν δημοσίων κτιρίων. Εἶνε δὲ ἱστο-ρικῶς ἐξηκριδωμένον, ὅτι τὰ ἐνταῦθα λατομεῖα ἦσαν ἰδιοκτησία τῶν αὐτοκρατόρων, ἐν οἷς εἰργάζαντο χιλιάδες δούλων.

ΦΡΥΝΙΣΗ ΠΡΑΞΑΓΟΡΟΥ
ΓΥΝΗ ΔΕΕΥΡΥΤΙΔΟΥ
ΗΙΕΡΕΙΑΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΤΟΛΓ
ΛΑΜΑΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΕΘΗ
ΚΕΝΕΥΧΗΝ

Φέρεται ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος ἔχοντος μήκος 0,50 καὶ ὕψος 0,50.

ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ

Φέρεται ἐπὶ πλακὸς ἡρωτηριασμένης πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος, ἐχούσης ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα τετράγωνον, μήκους δὲ 0,70 καὶ ὕψους 0,20.

ΡΑΜΟΝΗ ΕΠΕΡΑΣΤΟΥ
ΧΟΥ ΤΥΚΧΕΟΣ ΓΥΝΗ
ΙΑΤ. ΟΣ

Φέρεται ἐπὶ λίθου μήκους ἐνδὲς μέτρου, ὕψους 0,25.

LMARCIVS· NER
IOGO· PVBE
GREMATVS
ΛΕΥΚΙΟΣ ΜΑΡΚΙ
ΕΝΘΑΔΕΤΟΠΙ
ΔΟΘΕΝΤΙΚ.
ΖΗΣΑΣ

Φέρεται ἐπὶ πλακὸς ἡρωτηριασμένης πρὸς τὰ δεξιὸν μέρος καὶ πρὸς τὸ κάτω ἐχούσης μήκος 0,20 καὶ ὕψος 0,22.

Ἐν Καρύστῳ, 16 Ἰουνίου

Ν. Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ